

รูปแบบการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถ ทางการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

บุหหลง ศุภศิลา¹, นันทิยา น้อยจันทร์², พรรณราย เทียมทัน³

^{1,3} คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการฟัง - พูดภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างรูปแบบการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการฟัง - พูดภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดประสบการณ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์ โดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลหนองบัว จำนวน 32 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถทางการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษ แบบวัดความพึงพอใจของครูปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ t-test ผลการวิจัย พบว่า

1. รูปแบบการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย มีคุณภาพของรูปแบบการจัดประสบการณ์ จากผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับอยู่ในระดับมากที่สุด และความพึงพอใจของครูปฐมวัยที่มีต่อรูปแบบอยู่ในระดับมาก

2. นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการมีความสามารถทางการฟัง และความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 75 ทุกหน่วยการเรียนรู้ เมื่อเปรียบเทียบผลการประเมินความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการฯ ในภาพรวม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถทางการพูดกับเกณฑ์ที่กำหนด พบว่า ในภาพรวม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : รูปแบบการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ, ความสามารถทางการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษ

The integrated model of experience provision to enhance English listening - speaking abilities for early childhood students

Bulong Suppasil¹, Nuntiya Noichun², Pannarai Teamtan³

^{1,3}Faculty of Education Nakhon Sawan Rajabhat University

²Faculty of Education Suan Sunandha Rajabhat University

Abstract

The purposes of this study were (1) to develop the integrated model of experience provision to enhance English listening-speaking abilities for early childhood students, and (2) to try out the mentioned model by actual performance. The data had been collected by questionnaire, aptitude test of English listening-speaking skills, satisfaction evaluation form, and innovation evaluation form before being analyzed by frequency, content analysis, percentage, mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.), and t-test.

The research findings revealed as the followings:

1. The integrated model of experience provision to enhance English listening-speaking abilities for early childhood students was consisted of 6 major factors including (1) Background and Signification (2) theory and fundamental concept, (3) principle, (4) objective of the model, (5) the process of integrated experience performance, and (6) evaluation.

2. After performing the model trying-out, the participants confirmed that the ability on English listening-speaking for the early childhood students was higher than 75 percentage performance with. Together with the teachers also appeared more satisfaction about the model at very high level, and their satisfactions were located at high level.

Keywords : The integrated model of experience provision, enhance English listening - speaking abilities

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นภาษาสากล ผู้คนทั่วโลกใช้กันมากที่สุด จึงทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เรามากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยจึงมีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบัน ดังนั้นเด็กไทยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เกิดความคุ้นเคย และสามารถนำไปใช้ได้อย่างฉะฉาน และมีความถูกต้อง (พรพิมล บัวผดุง. 2556 : 3) กระบวนการพัฒนาภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยในทศวรรษใหม่ขณะนี้ แนวคิดทางด้านการพัฒนาภาษาของเด็กปฐมวัยเริ่มเปลี่ยนแปลงไป มีรูปแบบการพัฒนาทางภาษาหลายรูปแบบ โดยคำนึงถึงสมองเป็นฐานในการเรียนรู้มากขึ้น แต่เดิมแนวคิดการพัฒนาภาษาในเด็กปฐมวัยจะเริ่มจากการทำให้เด็กคัด เขียน อ่าน สะกดคำให้ถูกต้อง เขียนให้ได้ เน้นการท่องจำเป็นหลัก แต่แนวคิดการพัฒนาภาษาเด็กแนวใหม่นั้น ใช้วิธีบูรณาการแบบองค์รวม โดยเน้นกระบวนการทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน

การประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย ควรยึดหลักพัฒนาการและการจัดการเรียนรู้โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ในการสร้างองค์ความรู้ทางภาษาด้วยตนเอง ให้เด็กได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเฉพาะกิจกรรมที่ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ซึ่งการเสริมสร้างความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักการบูรณาการ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์ทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ รวมทั้งเป็นกิจกรรมที่สามารถกระทำร่วมกันได้ทั้ง

ในรูปแบบระหว่างเด็กกับเด็ก และเด็กกับครู (Ruddle and Ruddle, 1995 : 50)

การจัดประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กสามารถนำมาใช้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้วิชาการทุกด้านนั้น รูปแบบการสอน (Instructional Model) เป็นทางเลือกหนึ่งของครูที่จะนำมาใช้เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนในชั้นเรียน (Driscoll, 1994 : 333) โดยยึดเด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนและมีกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาที่เป็นไปตามหลักพัฒนาการและหลักการเรียนรู้ตามธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม ราตี ทองสวัสดิ์ (2541 : 3 – 7) และวราณา รักสกุลไทย (2551 : 170 – 175) กล่าวถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนไว้อย่างสอดคล้องกันว่า ปัจจุบันครูปฐมวัยส่วนหนึ่งได้นำรูปแบบการเรียนการสอนแบบประถมศึกษามาใช้กับเด็กปฐมวัย โดยไม่คำนึงถึงศักยภาพของเด็กกว่าสามารถรับรู้และเข้าใจหรือไม่ วิธีการที่ใช้ก็คือการเรียนอ่านเขียน ให้เด็กสะกดคำ เด็กได้รับการฝึกทักษะทางภาษาจากการคัดเขียนแบบฝึกหัด ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ทำให้เด็กขาดโอกาสในการเรียนรู้ และเสริมสร้างทักษะทางภาษาอย่างเหมาะสมกับวัย

ด้วยความสำคัญและความเป็นมาดังกล่าว ประกอบกับการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานรวมถึงเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วจึงเห็นว่าควรมีการพัฒนาแบบการจัดการประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการฟัง – พูดภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตร

เน้นความเป็นวัจน (ปลูกฝังองค์ความรู้ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู) เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

การศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 หลักพัฒนาการ
หลักการเรียนรู้ และหลักการจัดประสบการณ์
แบบบูรณาการที่ผ่านการสร้าง การทดสอบ
ประสิทธิภาพ เพื่อเป็นทางเลือกให้ผู้สนใจได้มี
โอกาสนำรูปแบบการจัดประสบการณ์ที่พัฒนา
ขึ้นไปใช้อย่างเป็นรูปธรรมในชั้นเรียน เพื่อนำไปใช้
ในการจัดประสบการณ์โดยใช้การสอนภาษา
แบบบูรณาการ เพื่อเสริมสร้างความสามารถ
ทางการพูด – ฟัง ภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก
ปฐมวัยอย่างเป็นขั้นตอนในชั้นเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา
รูปแบบการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อ
เสริมสร้างความสามารถทางการฟัง – พูด
ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยมีวัตถุประสงค์
เฉพาะดังนี้

1. เพื่อสร้างรูปแบบการจัดประสบการณ์
แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถ
ทางการฟัง – พูดภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัด
ประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถทางการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ
สำหรับเด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับ
ระเบียบวิธีวิจัย การดำเนินการวิจัยประกอบด้วย
ขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างรูปแบบการจัด
ประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถทางการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ
สำหรับเด็กปฐมวัย

ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในสร้างรูปแบบ
การจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
สำหรับเด็กปฐมวัย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเสนอ
เนื้อหา (Presentation) 2) ชี้นำฝึก (Practice)
และ 3) ชี้นำนำไปใช้ (Production) โดย
กำหนดไว้ในแผนการจัดประสบการณ์สำหรับเด็ก
ปฐมวัย

ร่างรูปแบบการจัดประสบการณ์แบบ
บูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถทาง
การฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย มี
ลักษณะเป็นโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ของ
องค์ประกอบและการจัดประสบการณ์แบบ
บูรณาการ เพื่อเสริมสร้างความสามารถทาง
การฟัง - พูดภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย
และนำมาประมวลสรุปเข้าด้วยกันเพื่อทำการ
ยกร่างรูปแบบต้องการจัดประสบการณ์แบบ
บูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถทาง
การฟัง-พูด ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่ง
ในการวิจัยนี้รูปแบบประสบการณ์แบบบูรณาการ
ประกอบด้วย 1) ความเป็นมาและความสำคัญ
2) ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน 3) หลักการ
4) วัตถุประสงค์ 5) กระบวนการจัดประสบการณ์
และ 6) การประเมินผล

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบประสิทธิภาพของ
รูปแบบ จำนวน 7 คน เครื่องมือ ได้แก่ แบบประเมิน
คุณภาพของรูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหา
ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้ว
นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบ
การจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อ
เสริมสร้างความสามารถทางการฟัง – พูด
ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

เน้นความเป็นวิจัย ปุ่กฝงของค้ความรุ้ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูผู้สอนชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 10 คน จาก 10โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 พิจารณาคัดเลือก 1 โรงเรียนจากครูผู้สอนปฐมวัยที่สมัครใจเข้าร่วมทดลองใช้รูปแบบ และนักเรียนชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนในห้องเรียนของครูผู้สอนปฐมวัยที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จากโรงเรียนอนุบาลหนองบัว จำนวน 32 คน

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย เก็บรวบรวมข้อมูลจากการประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด คิดเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยและร้อยละ แบบประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอนปฐมวัย เก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากการประชุมนำเสนอรูปแบบวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

1. ผลการสร้างรูปแบบการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการฟัง – พูดภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า รูปแบบจัดประสบการณ์แบบบูรณาการประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน 3) หลักการ 4) วัตถุประสงค์ 5) กระบวนการจัดประสบการณ์ 6) การประเมินผล ซึ่งมี 3 ชั้น คือ ชั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ชั้นการฝึก (Practice) และชั้นการนำไปใช้ (Production)

1.1 ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบและคู่มือการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการฟัง-พูด

ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ในด้านความเหมาะสม ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ โดยการประชุมสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสม ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

1.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของครูปฐมวัยที่มีต่อรูปแบบการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการฟัง – พูดภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

2.1 ผลการประเมินความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 75 ขึ้นไป ทุกหน่วยการเรียนรู้

2.2 ผลการประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 75 ขึ้นไป ทุกหน่วยการเรียนรู้

2.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถทางการฟัง ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ส่วนความสามารถด้านการพูด ในภาพรวมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. รูปแบบการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการฟัง – พูดภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบไปด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) ทฤษฎีและ

แนวคิดพื้นฐาน 3) หลักการ 4) วัตถุประสงค์ 5) กระบวนการประสบการณ์ และ 6) การประเมินผล ซึ่งมีขั้นตอนการจัดประสบการณ์ 3 ขั้นตอน ได้แก่

1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) การที่เด็กได้รับการกระตุ้นเร้าให้เกิดความสนใจในการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 จากการนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษของครู

2) ขั้นการฝึก (Practice) การฝึกอย่างหลากหลาย โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางผ่านกิจกรรมที่ครูจัดให้ฝึกหัดจากประสบการณ์สำคัญ การเล่นอย่างอิสระทั้งในและนอกห้องเรียน การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง การเล่นร่วมกับเพื่อน

3) ขั้นการนำไปใช้ (Production) เป็นการสรุปความคิดรวบยอด เด็กจะนำความรู้ภาษาไปใช้ในการเล่นเกมการศึกษา ครูอาจจะให้ทำแบบฝึกหัด ร้องเพลง หรือเล่นเกมที่สืบเนื่องและเกี่ยวข้องกับภาษาที่เรียนมาในชั้นที่ 1 และ 2

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและพัฒนาเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดประสบการณ์ทั้ง 6 องค์ประกอบรวมถึงกระบวนการจัดประสบการณ์ที่เชื่อมโยงกับกระบวนการคิดของผู้เรียนเพื่อให้ได้รับการจัดประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้เพื่อจัดการเรียนการสอนได้จริงและมีประสิทธิภาพ โดยพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์มาจากทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง คือ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจท์ (Piaget's Theory of Instruction Development) ยึดหลักพัฒนาการตามวัยของเด็ก มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เปิดโอกาสและให้อิสระแก่เด็กในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ด้วยการให้ประสบการณ์เดิมที่เด็กคุ้นเคยมาเป็นพื้นฐาน และเพิ่มพูนประสบการณ์ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์ (Bruner's Theory of

Instruction Development) ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์มีรากฐานแนวคิดของเพียเจท์นำมาประยุกต์ใช้ บรูเนอร์ให้ความสำคัญในการค้นพบสิ่งจริงในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ด้วยการค้นพบด้วยตนเอง (Learning By Discovery) ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของไวทกอตสกีทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของไวทกอตสกี เชื่อว่า การเรียนรู้เกิดจากการที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้ใหญ่ และการเรียนรู้ที่เด็กมีในสภาวะสังคมและวัฒนธรรม (Social culture Context) และเปลี่ยนสื่อเร้าที่เรียนรู้จากสังคมเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงสิ่งเร้าภายนอกให้ซึมซาบ เป็นส่วนของสิ่งที่มีอยู่ภายใน กลไกกลางที่เด็กใช้เป็นเครื่องมือเพื่อช่วยในการทำงานให้เกิดสัมฤทธิ์ผลซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นหลักการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย

ทั้งยังพบว่าคุณภาพของรูปแบบการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการฟัง - พูดที่มีคุณภาพ โดยผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น อาจเนื่องมาจากเป็นรูปแบบการจัดประสบการณ์ที่มีขั้นตอนการจัดประสบการณ์ของรูปแบบที่ชัดเจน ตรงตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ซึ่งการใช้วิธีการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญนั้นเป็นวิธีที่น่าเชื่อถือได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ พูลสุข หิงคานนท์ (2540 : 53) ที่กล่าวว่า การทดสอบทางสังคมหรือพฤติกรรมศาสตร์ สามารถดำเนินการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนการวิจัยทางการศึกษาบางเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนลึกซึ้งก็ต้องมีการประเมินโดยอาศัยความรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิ และสอดคล้องกับวาสนา ประवालพฤษ์ (2554 : 27) ที่เสนอ

เน้นความเป็นวัจนูปถัมภ์ของคัมภีร์ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

ว่าการตัดสินใจโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นวิธีการประเมินรูปแบบหนึ่ง จะเห็นได้ว่าการดำเนินพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หรือการจัด ประสบการณ์สำหรับเด็ก การดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน มีระบบโดยมีทฤษฎี แนวคิด และ หลักการเป็นกรอบในการดำเนินงาน ทำให้ รูปแบบการจัดประสบการณ์ได้รับการยอมรับ จากผู้เชี่ยวชาญว่ามีคุณภาพสามารถนำไปใช้เป็น แบบแผนในการจัดประสบการณ์เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กปฐมวัยได้ ทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิด ของ เรา อรรถวรงค์ ที่กล่าวถึงการดำเนินการ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ว่า จะต้อง ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ คือ ต้องมีการศึกษา ทฤษฎีหรือหลักการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือ การสอน เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ และตรวจสอบคุณภาพของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ควรดำเนินการทั้งโดย ผู้ทรงคุณวุฒิและทดลองใช้จริง

2. ผลการศึกษาการใช้รูปแบบการจัด ประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กปฐมวัย

2.1 ผลการประเมินความพึงพอใจของ ครูปฐมวัยที่มีต่อรูปแบบการจัดประสบการณ์ แบบ บูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถทาง การฟัง- พูด ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกข้อ อาจเป็นเพราะการที่ครูมีความรู้ ความเข้าใจและ สามารถที่จะจัดประสบการณ์สำหรับเด็กแล้ว ย่อมทำให้ผลการประเมินความพึงพอใจอยู่ใน ระดับที่มาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มครูที่เป็นแกนนำในการจัดการศึกษาปฐมวัย และได้มีส่วนร่วมในกระบวนการออกแบบการพัฒนา

รูปแบบการจัดประสบการณ์ เข้าร่วมการประชุม เตรียมความพร้อมและการพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถในการจัดประสบการณ์บูรณาการ เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย นอกจากนี้ผู้วิจัย ยังได้จัดทำสื่อการเรียนรู้อย่างหลากหลายที่ทำให้ ครูสามารถสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและเด็กเกิด การเรียนรู้อย่างสนุกสนานในกิจกรรมและสื่อ การเรียนรู้ที่ครูจัดให้

2.2 ผลการประเมินความสามารถทาง การฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย หลังการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อ เสริมสร้างความสามารถทางการฟัง - พูดสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 ทุกหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยตาม วิชาการและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของเด็ก ปฐมวัยย่อมส่งผลให้ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนทร ฐานะพรรณนดร (2553) ที่พบว่า ผลการจัด ประสบการณ์โดยใช้ชุดการสอนแบบบูรณาการ คำศัพท์ภาษาไทย คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ คณิตศาสตร์พื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัย ที่มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 90.06/89.95 ผู้เรียนมี คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริรัตน์ เรือนนุช (2552) ที่พบว่า 1) ความสามารถในการเรียน ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านรางอี เม้ย โดยวิธีการสอนด้วยการจัดกิจกรรมการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพลง หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ส่วนผลการวิจัยของ สิริพินดา กันธะคำ (2552) พบว่า ผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์

เน้นความเป็นวัช ปลูกฝังองค์ความรู้ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะสำหรับเด็กปฐมวัย หลังจากนักเรียนชั้นอนุบาล 3 เรียนด้วยแผนการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะที่สร้างขึ้น นักเรียนทุกคนได้คะแนนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 70.00 โดยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 98.13

การเลือกใช้วิธีการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถทางภาษา เพราะเป็นการจัดประสบการณ์ที่บูรณาการกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายจะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ดี สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บุศกร มหาวงศ์ (2553) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการผสมผสานการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามธรรมชาติ และการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร และการออกเสียง สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดอน (ศรีเสริมกสิกร) อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษา น่าน เขต 1 ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการผสมผสานการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามธรรมชาติและการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารและการออกเสียงมีคะแนนจากการทำแบบวัดความสามารถหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอนปฐมวัยควรศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดประสบการณ์อย่างละเอียด ให้ครบทุกขั้นตอน และทุกหน่วย

การเรียนรู้ ซึ่งการนำรูปแบบการจัดประสบการณ์ไปใช้ ครูผู้สอนควรมีการเตรียมการ

1.2 ครูควรปรับเปลี่ยนหรือลดระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม และควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กในวัยนั้น ๆ ด้วย ซึ่งระยะเวลาที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ในรูปแบบนี้ได้รับการออกแบบและพัฒนาให้ใช้กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หากต้องการนำไปใช้ในนักเรียนในระดับชั้นอื่นครูควรปรับให้มีความเหมาะสม

1.3 ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาการจัดประสบการณ์ โดยเฉพาะนักเรียนบางคนที่มีความสนใจในการเรียนสั้น เนื่องจากผู้เรียนอาจยังไม่คุ้นเคยกับการจัดการจัดประสบการณ์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยและพัฒนาสื่อมัลติมีเดียประกอบการจัดประสบการณ์ ให้มีรูปภาพเคลื่อนไหวแสดงลักษณะของปากขณะออกเสียงจากเจ้าของภาษา เพื่อให้เด็กนักเรียนได้สังเกต และสามารถฝึกการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วขึ้น

2.2 ควรทำการศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถให้ครบทั้ง 4 ทักษะ ให้เพิ่มการอ่านและการเขียน

2.3 ควรทำการวิจัยหารูปแบบหรือวิธีการการจัดประสบการณ์ ให้เด็กมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ เพื่อให้เด็กมีความพร้อมทางการใช้ภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีและสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นและสามารถดำเนินชีวิตในการฐานะประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

References

- Adams. Pualson, F. L. (1990). **“What makes a Portfolio,” In Evaluation : A Perspective for Change.** America: Victoria.
- Eisner, E. (1976). “Educational Connoisseurship and Criticism: Their form and Functions in Educational Evaluation,” **Journal of Aesthetic Evaluation or Education.** 10, 135-150.
- Evans, Ville. (1993). “Portfolio Assessment in Foreign Language”, ERIC Document Reproduction Service No” ED 368197. Research Report Vanderberg School.
- Fleming, N. (2001). **VARK A guide to learning styles.** Retrieved April 13, 2012, from <http://www.vark-learn.com/english/page.asp?p=categories>.
- Joyce, B, & Weil, M. (1996). **Model of teaching.** 5th ed. Boston : Allyn and Bacon.
- Machado,P. and Bain Patricia. (1999). “The Effects of Computer Assisted Technology on the Language Acquisition rate of Second Language Acquisition Students.” **Dissertation Abstracts International,** 58 (April,1997) :1255-A.
- Penfielda nd Marasculio. (1972). Learning to Listening : An experimental Study. **Education Research.** 14, 220-224.
- Piajet, J. (1972). **The psychology of the child.** New York: Little Field
- Reiser, R. A. and Dick, W. (1996). **Instructional Planning.** Boston : Allyn and Bacon.
- Robinson, Jacquelyn P. (1993). Factors Facilitating Administrative Placement of Females in Higher Education Administration. In **Dissertation Abstracts International.** (Online). Available: <http://proquest.umi.com>. [2012, May 19].
- Vygotsky, L. S. (2005). **Applications of Vygotsky’s Theory to Education.** Retrieved June,23, 2005, from <http://facultyweb.cortland.edu/and ersmd/VYG/APP.HTML>